

PROU D'AGRESSIONS

(Breu valoració de la vaga general del 27 de gener de 1994)

La valoració de la vaga general ha de començar per situar el context socio-polític en què es va realitzar la convocatòria.

L'aprovació dels Pressuposts Generals de l'Estat -consensuats entre el Govern del PSOE i CiU- més restrictius en els aspectes educatius i socials dels darrers anys, que mantenen l'orientació d'una política fracassada i que no fan front a la dimensió social de la crisi, especialment l'atur.

La convocatòria de vaga es va produir després d'un llarg procés, anomenat "Pacte Social", que es presentà com la via més adient i solidària per fer front a la crisi econòmica, en realitat es tractava que sota la pressió de l'esmentada situació, els treballadors i les treballadores assumissin una sèrie d'objectius patronals i governamentals.

Estamassistint a una doble operació ideològica a partir d'aquesta situació econòmica de crisi (alt dèficit públic, la major taxa d'atur de la U.E., etc.)

1r.- Culpabilitzar als treballadors i a les treballadores (els seus salaris, les seves garanties laborals, els seus drets socials,...) de la crisi econòmica.

2n.- Crear l'opinió que l'"Estat del Benestar" és econòmicament insostenible i, per tant, tan sols ha de garantir un mínim de prestacions socials.

La vaga es va convocar després d'aquell llarg procés quan algunes mesures ja estaven publicades en el BOE (contractes d'aprenentatge, mobilitat geogràfi-

ca i funcional dels funcionaris, congelació salarial als empleats públics, retalls a l'atur,...)

En aquest procés, CC.OO. i UGT inicialment no varen preparar els treballadors i treballadores per a la mobilització social; només un poc abans del trencament oficial del "diàleg", es va convocar la manifestació del 25 de novembre. Quan ja s'havia consumat el pacte polític entre el PSOE i CiU i consensuat per part d'ambdues forces la "Reforma del Mercat Laboral", el pacte social tan publicitat a la darrera campanya electoral del PSOE

treballadora. D'aquesta manera s'està configurant un advers marc socio-polític per al moviment sindical.

El front anti-vaga fou molt bel·ligerant:
- Intents de confrontar Parlament-Moviment Sindical.

- La línia editorial de la majoria dels mitjans de comunicació.

Malgrat tots aquests factors adversos i a pesar de la pressió patronal, governamental i una correlació de forces polítiques que majoritàriament donen suport a aquesta contrarreforma laboral, el seguiment de la Vaga fou molt important, tant a

l'ensenyament com als altres sectors laborals.

A les Illes Balears, al voltant del 60 % del sector d'ensenyament públic, i més del 40, al sector privat varen secundar la vaga.

A l'ensenyament públic es varen imposar -sense negociació- uns serveis mínims abusius (Director, Cap d'Estudis i Conserje, allà on n'hi ha), i, fins i tot, es varen enviar "instruccions" perquè les direccions comunicassin a la Inspecció la relació dels no-vaguistes, un

dia abans de la vaga; aspecte que l'STEI va denunciar i rebutjar.

L'STEI reclama la negociació descentralitzada a cada Direcció Provincial dels serveis mínims, fins que arribin les transferències educatives.

Aquesta reclamació es fa més urgent quan comprovem que el govern autonòmic-socialista-del País Valencià va acceptar uns serveis mínims (a on en cas de vaga del cap d'estudis i/o del secretari, el director era l'únic obligat a romandre al

L'STEI a la manifestació de la vaga general.

va perdre interès per part del govern. Pocs dies abans de la Vaga General, el Parlament de l'Estat espanyol (amb els vots del PSOE, PP, CiU i PNV) va rebutjar les esmenes a la totalitat del Projecte de Llei de reforma del mercat laboral presentades per Coalició Canària (que sí havia aprovat el PGE) i Esquerra Unida.

Un cop més, un govern "socialista" s'alinea estratègicament amb la dreta política i econòmica per perpetrar una de les majors agressions contra la classe

centre) amb els sindicats i no així a Madrid.

Tot i això, el 27 de gener a l'ensenyament pràcticament no hi va haver activitat lectiva normal, encara que el seguiment de la vaga no fos total per part del professorat.

Les manifestacions del 27 de gener, a Palma, Maó, Ciutadella i Eivissa, foren les més nombroses dels darrers anys, un altre exemple del elevat seguiment de la vaga general.

Però ara és hora de mirar endavant. Des de la sobirania de cada organització sindical hem d'aprofundir en la unitat d'acció sindical exigint la negociació entre el govern i les organitzacions sindicals a tots els àmbits (Reforma del Mercat Laboral, negociació col·lectiva a la funció pública, negociació global del procés de reconversió que comporta l'aplicació de la Reforma educativa).

Nosaltres denunciem la campanya governamental que es vol traduir en els retalls de les pensions del futur i propiciar

la progressiva privatització de les matèries.

Nosaltres proposam a la resta de les organitzacions sindicals propiciar acords unitaris per negociar, entre d'altres, aspectes com:

1r. El manteniment del poder adquisitiu dels salaris, recuperant pels funcionaris la clàusula de revisió salarial.

2n. Negociació global de les condicions d'aplicació de la Reforma educativa.

3r. Aprovació d'una llei de funcionament de la LOGSE.

4t. Contractes anuals per a tots els treballadors/es de l'ensenyament públic i privat (cobrant l'estiu en tots els casos)

5è. Valoració preferent de l'experiència per accedir a la funció pública. Oferta d'ocupació negociada.

6è. Ordenació de les llistes d'interinitats per antiguitat.

7è. Estabilitat laboral per al professorat interí.

8è. Front sindical progressista per dinamitzar la negociació col·lectiva a l'en-

senyament privat.

9è. Compliment per part del MEC i actualització de l'analogia retributiva. Manteniment del poder adquisitiu dels salaris.

10è. Manteniment dels llocs de treball del professorat dels centres privats i concertats.

En aquest decàleg no s'esgoten totes les reivindicacions pendents. Cal sectorialitzar l'esforç conjunt desenvolupat per les nostres organitzacions en el procés que, momentàniament, ha culminat en la important Vaga General del 27 de gener.

Nosaltres serem solidaris en la defensa dels drets del conjunt de la classe treballadora.

La Confederació d'STEs, a proposta de l'STEI, va acordar de destinar aquesta vegada els diners dels descomptes, corresponents a cada alliberat sindical pel dia de la Vaga General, a l'ajuda solidària de Sindicats d'Ensenyants de llatino-amèrica. □

HOMOLOGACIÓ DE LES TITULACIONS DE CATALÀ

STEI-SINDICAT DE TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DE LES ILLES
Sr. Pere Polo i Fernandez
Secretari General
C/ Vinyassa, 14
07.005 PALMA

(El President de la Generalitat Valenciana respon afirmativament a la demanda de l'STEI d'homologació de les titulacions)

València, 13 de desembre de 1993

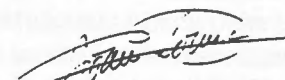
Distingit senyor:

Vaig rebre el seu escrit referent a l'homologació de les titulacions dels mestres i llicenciats en filologia en català i valencià.

Cal dir que, a l'àmbit estrictament acadèmic, el problema està resolt en la pràctica per la via de convocatòria de concursos de trasllats pel que fa als ensenyaments mitjans (Bce nº 221 de 15 de setembre de 1989).

No obstant puc manifestar-li que la qüestió, globalment considerada, es troba també en via de solució.

Ben atentament,

Joan Lerma

Durant la visita que realitzà a Mallorca el President de la Generalitat Valenciana, Joan Lerma, l'STEI li entregà un escrit en el qual sol·licitava una vegada més l'homologació dels títols de Reciclatge de Llengua Catalana expedits per la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear, amb els títols de "Valencià", expedits pel Govern Valencià.

Aquesta sol·licitud, basada en el fet que tant els continguts de lingüística com els de didàctica, literatura, socio-lingüística i història de la llengua són els mateixos en ambdós casos, també argumentava l'absurd que resultava que a Secundària no hi hagués cap problema de convalidació.

Vet ací la resposta la resposta del primera mandatari valencià: